

Η παράσταση «Σας αρέσει ο Μπράμς;» και η εκστρατεία κατά του Ηαιηαι ΤΗΗΪβο1άνη στο ΒΓ6&& ίιιε Οΐατη Ρβ8ίινα1. Είδαμε & Σχολιάζουμε.

Βρεθήκαμε στο τριήμερο φεστιβάλ του ΒΓΘΜΗΘ ΟΙ3ΪΠ (Ρεδίϊνθι) που για 2η συνεχόμενη χρονιά διοργανώνεται σε συνεργασία με τον δήμο της Αθήνας στις 22 -24 Οκτωβρίου στην Τεχνόπολη. Το φεστιβάλ περιλαμβάνει ενημερωτικές, επιστημονικές και καλλιτεχνικές εκδηλώσεις, με τη συμμετοχή όλων των φορέων - εταιρών, οργανισμών, ιδιωτικών εταιρειών ΕΚΕ, ενώ παράλληλα, σημαντικές ομάδες τέχνης, δημιουργοί, προσωπικότητες και νέοι καλλιτέχνες συμμετέχουν σε μια 'γιορτή' ενεργοποίησης κατά της εκμετάλλευσης των ανθρώπων. Το ΒΓΘΒΚ ΪΗβ Οΐ3Ϊη, αποτελεί μία συλλογική εκστρατεία κοινωνικής αφύπνισης, η οποία με όχημα την Τέχνη, τον Πολιτισμό και την Εκπαίδευση, στοχεύει στην ενημέρωση, ευαισθητοποίηση και συμμετοχή του κοινού σε ένα κοινωνικό μέτωπο που εναντιώνεται στην εκμετάλλευση και στην εμπορία ανθρώπων από άνθρωπο, στη σύγχρονη δουλεία.

Μέσα σε αυτή την κινητοποίηση/ενεργοποίηση συμπεριλήφθηκε και η σημαντικότερη παράσταση του Κυριάκου Κατζουράκη «Σας αρέσει ο Μπράμς» στον θεατρικό μονόλογο της Μάρως Δούκα με ερμηνεύτρια την Κάτια Γέρου. Το έργο είναι ένας μονόλογος/μαρτυρία/κατάθεση της Ιρίνας ενώπιον ακροατηρίου. Η Ιρίνα είναι από την πρώην Σοβιετική Ένωση, έρχεται στην Ελλάδα μετά τα ιστορικά γεγονότα του 1990 και γίνεται θύμα της σεξουαλικής εκμετάλλευσης (πρ3ίιιι01 <ιης). Η Ιρίνα μιλάει για την χαμένη της πατρίδα, την χαμένη της κουλτούρα και τα ανεκπλήρωτα όνειρα της. Η ιστορία της ξετυλίγεται μέσα από μια σειρά προσωπικών εξομολογήσεων και αναδρομών στο παρελθόν με φόντο την αιώνια περιπέτεια των μεταναστών και προσφύγων. Η ίδια αναπαριστά ακόμα και το τραγικό τέλος της. Τα τελευταία λόγια της είναι από τον Τσέχωφ «Κάποτε θα 'ρθει μια μέρα που θα μάθουμε γιατί έγιναν όλα αυτά... ποια είναι η αιτία για τόσο πόνο». Ο μονόλογος "Σας αρέσει ο Μπράμς;" γράφτηκε το 2001 από τη Μάρω Δούκα, στα πλαίσια του καλλιτεχνικού πρότζεκτ για τη μετανάστευση: "Ο δρόμος προς τη δύση" του Κυριάκου Κατζουράκη που περιελάμβανε ζωγραφική, κινηματογράφο, θέατρο.

Η ιστορία είναι παλιά για τους συγκεκριμένους δημιουργούς που είχαν τη διορατικότητα μόνοι και άνευ υποστήριξης (αυτή είναι καθαρή τέχνη !) να ασχοληθούν με τη θεματική της ευρύτερης μετανάστευσης, και φυσικά την εμπορία ανθρώπινης σάρκας/γυναικών από τους δουλεμπόρους, των οποίων τα κέρδη ξεπερνούν ακόμα και αυτά της εμπορίας όπλων. Μόνοι τους, είχαν φέρει την προβληματική της μετανάστευσης ήδη από το 2001, τότε που κανένας δεν έδινε σημασία στην

Ελλάδα του εκσυγχρονισμού! Το τότε Ρρο]θ01 του Κυριάκου Κατζουράκη πέρασε απαρατήρητο, πλην τη συμμετοχή κάποιων ακτιβιστών-θεατών, ενώ υπολογίζεται στην Ελλάδα του τότε "οργανισμού" να κυκλοφόρησε ένα μόνο δελτίο τύπου... "Κρέας στο χασάπη" όπως χαρακτηριστικά δήλωσε για το ΪΓ3ίιι01<ιης η Κάτια Γέρου λίγο πριν την παράσταση, ενώ σε ερώτησή μας για την επικαιρότητα του θέματος - της ευρύτερης μετανάστευσης η Μάρω Δούκα είπε : ας όψονται οι αίτιοι» και ο Κυριάκος Κατζουράκης δήλωσε "είναι και πελάτες οι μετανάστες για το καπιταλιστικό σύστημα".

Μάνα μου, μάνα μου ...περπάταγα στα αγκάθια και η ιστορία που ερμήνευσε μοναδικά η Κάτια Γέρου έκανε το χθεσινοβραδινό κοινό να δακρύνει (επαναλαμβάνεται και απόψε 23/10). Ο εξαιρετικός μονόλογος της Μάρως Δούκα, κινήθηκε σπονδυλωτά, γλαφυρά και με χειρουργική ακρίβεια αναφορικά με τα όνειρα μιας μετανάστριας (και όλων μαζί) και την ακόλουθη εκμετάλλευση που της έδωσε η Δύση, ο παράδεισος της Δύσης. Μια ζωή στην κόλαση, εποχές κόλασης που χάνουν ακόμα **και την αίσθηση του χρόνου και του τόπου** (δε γνώριζα ήταν 1994, 1995... θα πει η ηρωίδα) στο καθεστώς της ομηρίας, της πορνείας, της εξαπάτησης, του χρήματος και της σύγχρονης δουλείας. Η παράσταση αυτή, με τη λιτή σκηνοθεσία του Κυριάκου Κατζουράκη και τους εύστοχους συμβολισμούς του (πολυγλωσσία, παλτό, ακαθησία κ.α) που έδωσε στο λόγο και την ερμηνεία το πρωταγωνιστικό ρόλο, παραμένει μια ζωντανή πραγματικότητα με πολύ χρήμα και άπειρα οργανωμένα παρακλάδια. **Ο δρόμος της Δύσης** έχει πόνο και εξαπάτηση. Η μόνη λύση παραμένει η έλλειψη ζήτησης , η συλλογική κοινωνική αφύπνιση, η ενημέρωση των αυριανών πολιτών (σχολική ενημέρωση), η εναντίωση στην εκμετάλλευση ανθρώπου από άνθρωπο. Αν υπάρχει θεός, αν υπάρχει πολιτισμός, αν υπάρχει γυναίκα...

Μέχρι τότε σας ευχαριστούμε Κυριάκο Κατζουράκη, Κάτια Γέρου και Μάρω Δούκα για την καλλιτεχνική εγρήγορσή σας, για το ταλέντο σας που βρίσκεται χρόνια μπροστά.